

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 791/2007 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2007

για τη θέσπιση καθεστώτος αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους που επιβαρύνει την εμπορία ορισμένων προϊόντων αλιείας των εξόχως απόκεντρων περιοχών Αζορών, Μαδέρας, Καναρίων Νήσων, Γουιάνας και Ρεϋνίων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37 και το άρθρο 299 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο τομέας της αλιείας στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Κοινότητας αντιμετωπίζει δυσκολίες, και συγκεκριμένα το επιπλέον κόστος που συνεπάγονται για την εμπορία ορισμένων αλιευτικών προϊόντων τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα που αναγνωρίζονται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης και που οφείλονται κυρίως στο κόστος μεταφοράς προς την ηπειρωτική Ευρώπη.
- (2) Προκειμένου να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα ορισμένων αλιευτικών προϊόντων σε σχέση με παρόμοια προϊόντα από άλλες περιοχές της Κοινότητας, η Κοινότητα θέσπισε από το 1992 μέτρα για να αντισταθμίσει το επιπλέον αυτό κόστος στον τομέα της αλιείας. Τα μέτρα που ισχύουν για την περίοδο 2003-2006 καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ)

αριθ. 2328/2003 του Συμβουλίου ⁽³⁾. Απαιτείται από το 2007 και μετά να συνεχιστεί η εφαρμογή μέτρων για να αντισταθμιστεί το επιπλέον κόστος εμπορίας ορισμένων αλιευτικών προϊόντων βάσει έκθεσης της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

- (3) Λόγω των διαφορετικών συνθηκών εμπορίας στις εν λόγω εξόχως απόκεντρες περιοχές, των διακυμάνσεων στα αλιεύματα και τα αποθέματα καθώς και στη ζήτηση της αγοράς, θα πρέπει να επαφίεται στα εμπλεκόμενα κράτη μέλη ο καθορισμός των αλιευτικών προϊόντων που είναι επιλέξιμα για αντιστάθμιση, των αντίστοιχων μέγιστων ποσοτήτων και των αντισταθμιστικών ποσών στο πλαίσιο της συνολικής κατανομής ανά κράτος μέλος.
- (4) Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να διαφοροποιήσουν τον κατάλογο και τις ποσότητες των εν λόγω αλιευτικών προϊόντων και το ύψος της αντιστάθμισης στο πλαίσιο της συνολικής κατανομής ανά κράτος μέλος και να προσαρμόσουν τα σχετικά προγράμματα αντιστάθμισης εφόσον αυτό δικαιολογείται από τις διαφορετικές συνθήκες.

- (5) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίζουν το αντισταθμιστικό ποσό σε επίπεδο που να επιτρέπει την αρμόζουσα αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους το οποίο προκύπτει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των εξόχως απόκεντρων περιοχών και ιδίως από το κόστος μεταφοράς των προϊόντων στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Προς αποφυγή υπερβολικής αντιστάθμισης, το ποσό θα πρέπει να είναι ανάλογο προς το επιπλέον κόστος που καλύπτει η ενίσχυση και να μην υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το 100 % του κόστους μεταφοράς στην ευρωπαϊκή ήπειρο και των συναφών δαπανών. Προς το σκοπό αυτό, θα πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη άλλοι τύποι δημόσιας παρέμβασης που έχουν επιπτώσεις στο επίπεδο του επιπλέον κόστους.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2328/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση καθεστώτος αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους που συνεπάγεται ο εξόχως απόκεντρος χαρακτήρας των Αζορών, της Μαδέρας, των Καναρίων Νήσων και των γαλλικών διαμερισμάτων της Γουιάνας και της Ρεϋνίων για τη διάθεση ορισμένων αλιευτικών προϊόντων (ΕΕ L 345 της 31.12.2003, σ. 34).

⁽¹⁾ Γνώμη της 24.4.2007 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 93 της 27.4.2007 σ. 31.

- (6) Για να επιτευχθούν ορθώς οι στόχοι του παρόντος κανονισμού και να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση με την κοινή αλιευτική πολιτική, η στήριξη θα πρέπει να περιορίζεται σε αλιευτικά προϊόντα που αλιεύονται και μεταποιούνται σύμφωνα με τους κανόνες της εν λόγω πολιτικής.
- (7) Προκειμένου να λειτουργήσει ουσιαστικά και ορθά το καθεστώς αντιστάθμισης, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εξασφαλίσουν ότι οι δικαιούχοι της ενίσχυσης είναι οικονομικά βιώσιμοι και ότι το σύστημα υλοποίησης επιτρέπει την τακτική εφαρμογή του καθεστώτος.
- (8) Για να καταστεί δυνατή η αρμόζουσα παρακολούθηση του καθεστώτος αντιστάθμισης, τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις όσον αφορά τη λειτουργία του.
- (9) Για να καταστεί δυνατή η λήψη απόφασης σχετικά με το εάν πρέπει να συνεχιστεί ή όχι το καθεστώς αντιστάθμισης μετά το 2013, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει εγκαίρως πριν από τη λήξη ισχύος του καθεστώτος έκθεση, με βάση ανεξάρτητη αξιολόγηση, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.
- (10) Η κοινοτική δαπάνη που προβλέπεται για το καθεστώς αντιστάθμισης θα πρέπει να υλοποιηθεί στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων με άμεση κεντρική διαχείριση σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽¹⁾.
- (11) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾.
- (12) Για την εφαρμογή της άμεσης κεντρικής δημοσιονομικής διαχείρισης θα πρέπει να ισχύει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2003/2006 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, περί καθορισμού λεπτομερών κανόνων χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΕ) των δαπανών που συνδέονται με την κοινή οργάνωση αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ⁽³⁾.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει για την περίοδο 2007 έως 2013 καθεστώς αντιστάθμισης του επιπλέον κόστους που συνεπάγεται, για τους επιχειρηματίες οι οποίοι ορίζονται στο άρθρο 3, η εμπορία ορισμένων αλιευτικών προϊόντων από τις εξής εξόχως απόκεντρες περιοχές, ως αποτέλεσμα των ιδιαίτερων μειονεκτημάτων τους (στο εξής «αντιστάθμιση»):

- Αζόρες,
- Μαδέρα,
- Κανάριοι Νήσοι,
- Γαλλική Γουιάνα και
- Ρεϋνιόν.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύει ο ορισμός των «αλιευτικών προϊόντων» του πρώτου άρθρου του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ⁽⁴⁾.

Άρθρο 3

Επιχειρηματίες

1. Η αντιστάθμιση καταβάλλεται στους ακόλουθους επιχειρηματίες που επιβαρύνονται με επιπλέον κόστος κατά την εμπορία αλιευτικών προϊόντων:

- α) παραγωγούς·
- β) πλοιοκτήτες ή εκμεταλλεζόμενους σκάφη νηολογημένα σε λιμένες των περιοχών που αναφέρονται στο άρθρο 1, οι οποίοι ασκούν τις δραστηριότητές τους στις περιφέρειες αυτές, ή τις ενώσεις τους και
- γ) επιχειρήσεις του κλάδου μεταποίησης και εμπορίας, ή τις ενώσεις τους, που επιβαρύνονται με επιπλέον κόστος κατά την εμπορία των σχετικών προϊόντων.

2. Τα οικεία κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν την οικονομική βιωσιμότητα των επιχειρηματιών που λαμβάνουν την αντιστάθμιση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 209 της 11.8.2005, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 378/2007 (ΕΕ L 95 της 5.4.2007, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

⁽³⁾ ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 49.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1759/2006 (ΕΕ L 335 της 1.12.2006, σ. 3).

Άρθρο 4

Επιλέξιμα αλιευτικά προϊόντα

1. Κάθε εμπλεκόμενο κράτος μέλος καθορίζει για τις δικές του περιφέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 1 τον κατάλογο των αλιευτικών προϊόντων και τις ποσότητες των εν λόγω προϊόντων που είναι επιλέξιμες για την αντιστάθμιση. Ο κατάλογος και οι ποσότητες μπορούν να διαφοροποιηθούν για κάθε μια από τις περιοχές που ανήκουν στο ίδιο κράτος μέλος.

2. Κατά την κατάρτιση του καταλόγου και τον προσδιορισμό των ποσοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες, και ιδίως την ανάγκη να εξασφαλισθεί ότι η αντιστάθμιση δεν έχει ως αποτέλεσμα αυξημένη πίεση σε βιολογικά ευαίσθητα αποθέματα, το ύψος του επιπλέον κόστους καθώς και ποιοτικές και ποσοτικές πτυχές της παραγωγής και της εμπορίας.

3. Τα αλιευτικά προϊόντα για τα οποία χορηγείται αντιστάθμιση πρέπει να έχουν αλιευθεί και μεταποιηθεί σύμφωνα με τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής σχετικά με:

α) τη διατήρηση και τη διαχείριση·

β) την ιχνηλασιμότητα·

γ) τα πρότυπα ταξινόμησης.

4. Δεν χορηγείται αντιστάθμιση για αλιευτικά προϊόντα τα οποία:

α) έχουν αλιευθεί από σκάφη τρίτων χωρών, εξαιρουμένων των σκαφών που φέρουν σημαία Βενεζουέλας και αναπτύσσουν δραστηριότητα σε κοινοτικά ύδατα·

β) έχουν αλιευθεί από κοινοτικά σκάφη που δεν είναι νηολογημένα σε λιμένα μιας από τις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 1·

γ) έχουν εισαχθεί από τρίτες χώρες·

δ) προέρχονται από παράνομη, αδήλωτη και ανεξέλεγκτη (ΠΑΑ) αλιεία.

Το στοιχείο β) δεν ισχύει εάν η πρώτη ύλη που παρέχεται σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζονται με το παρόν άρθρο δεν επαρκεί ώστε να χρησιμοποιηθεί η υφιστάμενη ικανότητα της μεταποιητικής βιομηχανίας που είναι εγκατεστημένη στην εν λόγω εξόχως απόκεντρη περιοχή.

Άρθρο 5

Αντιστάθμιση

1. Κάθε εμπλεκόμενο κράτος μέλος ορίζει για τις οικείες περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 1 το ύψος της αντιστάθμισης για κάθε αλιευτικό προϊόν του καταλόγου που αναφέρεται στο

άρθρο 4. Το ποσό αυτό μπορεί να διαφοροποιηθεί για μεμονωμένες περιοχές ή μεταξύ περιοχών που ανήκουν στο ίδιο κράτος μέλος.

2. Στην αντιστάθμιση λαμβάνεται υπόψη:

α) για κάθε αλιευτικό προϊόν, το επιπλέον κόστος που προκύπτει από τα ιδιαίτερα μειονεκτήματα των σχετικών περιφερειών, ιδίως δε τα έξοδα μεταφοράς προς την ηπειρωτική Ευρώπη και

β) κάθε άλλος τύπος δημόσιας παρέμβασης που επηρεάζει το ύψος του επιπλέον κόστους.

3. Η αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους είναι ανάλογη προς το πρόσθετο κόστος που προορίζεται να συμψηφίσει. Το επίπεδο της αντιστάθμισης του πρόσθετου κόστους αιτιολογείται δεόντως στο πρόγραμμα αντιστάθμισης. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση η αντιστάθμιση δεν υπερβαίνει το 100 % των δαπανών που προκύπτουν για τις μεταφορές και τις λοιπές σχετικές δαπάνες των αλιευτικών προϊόντων τα οποία προορίζονται για την ηπειρωτική Ευρώπη.

4. Το συνολικό ετήσιο ποσό της αντιστάθμισης δεν υπερβαίνει:

α) για τις Αζόρες και τη Μαδέρα: τα 4 283 992 ευρώ·

β) για τις Κανάριες Νήσους: τα 5 844 076 ευρώ·

γ) για τη Γαλλική Γουιάνα και τη Ρεϋνιόν: τα 4 868 700 ευρώ.

Άρθρο 6

Προσαρμογές

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν τον κατάλογο και τις ποσότητες των επιλέξιμων αλιευτικών προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και το ύψος της αντιστάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη διαφορετικές συνθήκες υπό τον όρο ότι τηρούνται τα συνολικά ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4.

Άρθρο 7

Υποβολή προγραμμάτων αντιστάθμισης

1. Μέχρι τις 6 Νοεμβρίου 2007 τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τον κατάλογο και τις ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 καθώς και το ύψος της αντιστάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1, τα οποία στο εξής καλούνται από κοινού «πρόγραμμα αντιστάθμισης».

2. Εντός δύο μηνών, σε περίπτωση που το πρόγραμμα αντιστάθμισης δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή ζητά από το κράτος μέλος να προσαρμόσει αναλόγως το πρόγραμμα. Σε αυτή την περίπτωση, το κράτος μέλος υποβάλλει το προσαρμοσμένο πρόγραμμα αντιστάθμισης στην Επιτροπή.

3. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός της περιόδου των δύο μηνών μετά την παραλαβή του προγράμματος αντιστάθμισης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, το πρόγραμμα αντιστάθμισης θεωρείται ότι έχει εγκριθεί.

4. Σε περίπτωση που το κράτος μέλος εισάγει τροποποιήσεις βάσει του άρθρου 6, υποβάλλει το τροποποιημένο πρόγραμμα αντιστάθμισης στην Επιτροπή και εφαρμόζεται κατ' αναλογία η διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3. Το τροποποιημένο πρόγραμμα θεωρείται ότι έχει εγκριθεί εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός περιόδου τεσσάρων εβδομάδων αφότου λάβει το τροποποιημένο πρόγραμμα αντιστάθμισης.

Άρθρο 8

Έκθεση

1. Κάθε εμπλεκόμενο κράτος μέλος καταρτίζει ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της αντιστάθμισης και την υποβάλλει στην Επιτροπή μέχρι τις 30 Ιουνίου εκάστου έτους.

2. Μέχρι στις 31 Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή, βάσει ανεξάρτητης αξιολόγησης, υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της αντιστάθμισης, η οποία συνοδεύεται, εφόσον χρειάζεται, από νομοθετικές προτάσεις.

Άρθρο 9

Δημοσιονομικές διατάξεις

1. Οι δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό εντάσσονται στις δαπάνες του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1 ισχύει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2003/2006.

Άρθρο 10

Έλεγχος

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλες διατάξεις για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και την κανονικότητα των πράξεων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21 Μαΐου 2007.

Άρθρο 11

Λεπτομέρειες εφαρμογής

Λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης αλιευτικών προϊόντων.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε ένα μήνα.

Άρθρο 13

Μεταβατικές ρυθμίσεις

1. Εάν τα κράτη μέλη έχουν υποβάλει στην Επιτροπή αιτήσεις προσαρμογής βάσει του άρθρου 8 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, επί των οποίων δεν έχει ληφθεί απόφαση μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού εξακολουθεί να ισχύει για τις αιτήσεις αυτές.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 9 εφαρμόζονται όσον αφορά δαπάνες που υφίστανται τα κράτη μέλη βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2328/2003 και οι οποίες δηλώνονται στην Επιτροπή μετά τις 15 Οκτωβρίου 2006.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. GLOS